

- másodlagosan: a hivatkozott határozatot legalább annyiban helyezze hatályon kívül, amennyiben az a bizalomvédelem elve alapján nem mentesítette a felperes helyzetében lévő vállalkozásokat a 4. és 5. cikkben előírt visszatérítetési kötelezettség alól, illetve nem rendelt el átmeneti szabályozást az ilyen vállalkozások javára;
- az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes lényegében az alábbiakra hivatkozik:

- Az alperes a megtámadott határozatban tévesen állapítja meg, hogy a társasági adóról szóló német törvény (Körperschaftsteuergesetz, KStG) 8c. §-ának (1a) bekezdésében foglalt „szanalási rendelkezés” esetében az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti jogellenes állami támogatásról van szó. A felperes e tekintetben többek között előadja, hogy az alperes tévesen véli úgy, hogy a KStG 8c. §-ának (1a) bekezdésében foglalt szabályozás szelektív jellegű, és nem képez indokolt kivételt a KStG 8c. §-ának (1) bekezdésében foglalt elv alól, amely szerint a társaság adójogi veszteségei bizonyos feltételek mellett nem számolhatók el a társasági részesedések tulajdonosainak megváltozása esetén. A felperes álláspontja szerint az alperes jogsértő módon tekintette a KStG 8c. §-ának (1) bekezdésében foglalt szabályozást az állami támogatások ellenőrzése során irányadó nemzeti referenciarendszernek.
- Az irányadó referenciarendszer a német jogban főszabályt képező időközi veszteségelszámolás lehetősége, amely az úgynevezett objektív nettó elszámolás elvéből következik. A felperes álláspontja szerint a KStG 8c. §-ának (1a) bekezdésében foglalt „szanalási rendelkezés” csak megerősíti e referenciarendszert. Ezen túlmenően a KStG 8c. §-ának (1) bekezdése azért sem lehet az irányadó nemzeti referenciarendszer, mert e szabály a német alaptörvény rendelkezései szerint alkotmányosértő.
- Továbbá a KStG 8c. §-ának (1a) bekezdésében foglalt szabályozás úgynevezett általános intézkedés, amely lehetőség szerint minden veszteséges gazdasági szereplő számára kedvező, és nem részesíti előnyben a piaci szereplők valamely szűk csoportját. Így a felperes álláspontja szerint a „szanalási rendelkezésnek” nincs szelektív jellege.
- A KStG 8c. §-ának (1a) bekezdésében foglalt „szanalási rendelkezést” igazolja a német adórendszer jellege és belső felépítése, mivel e szabály a KStG 8c. §-ának (1) bekezdésében foglalt veszteséglevonási korlát hatásait ellensúlyozza. A felperes ezzel kapcsolatban előadja, hogy a KStG 8c. §-ának eredeti változatával a visszaéléseket kívánták elkerülni, azonban e szabályozás túl messzire ment, és az, hogy e rendelkezést utólag (visszaható hatállyal) kiegészítették a KStG 8c. §-a (1a) bekezdésével, csupán mérsékli a

KStG 8c. §-ának (1) bekezdésében foglalt, célt meghaladó szabályozási tartalmat, ennyiben pedig visszaállítja az általános időközi veszteségelszámolás mint vonatkozó referenciarendszer érvényét.

- Végül a felperes úgy érvel, hogy hivatkozhat a bizalomvédelem elvére, mivel nem számolhatott az alperes marasztaló határozatával, tekintettel arra, hogy az alperes nem kifogásolta sem a KStG 8. §-ának (4) bekezdésében foglalt hasonló szerkezetű szabály korábbi változatát, sem más tagállamok összehasonlítható szabályozásait.

2011. december 5-én benyújtott kereset — Biogas Nord kontra Bizottság

(T-628/11. sz. ügy)

(2012/C 49/49)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Biogas Nord AG (Bielefeld, Németország) (képviselők: C. Birkemeyer ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 264. cikk alapján semmisítse meg a Németország által nyújtott C 7/2010 (korábbi CP 250/2009 és NN 5/2010) állami támogatásról (KStG, szanalási rendelkezés) szóló 2011. január 26-i bizottsági határozatot (C(2011) 275. sz. dokumentum);
- az eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Bizottságot kötelezze a felperesi költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a magánhitelezői elv betartására alapított jogalap

Az első jogalap keretében a felperes előadja, hogy a társasági adóról szóló német törvény (Körperschaftsteuergesetz, KStG) 8c. §-ának (1a) bekezdése esetében nincs szó az EUMSZ 107. és azt követő cikkei szerinti támogatásról, mivel a kedvezményezett vállalkozások olyan, azonos értékű ellenszolgáltatást nyújtanak, amely a piacgazdasági magánhitelező magatartásához hasonlítható.

2. A második, a szelektivitás hiányára alapított jogalap

A felperes ezzel kapcsolatban úgy érvel, hogy a KStG 8c. §-ának (1a) bekezdése esetében nincs szó az EUMSZ 107. és azt követő cikkei szerinti támogatásról, mivel e rendelkezés nem eredményez szelektív előnyt.

3. A harmadik, a bizalomvédelemre alapított jogalap

A harmadik jogalap keretében a felperes úgy érvel, hogy azok a vállalkozások, amelyek vagyoni döntéseket hoztak azt megelőzően, hogy tudomást szereztek volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti bizottsági eljárásról, a megtámadott határozattal szemben hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére.

2011. december 5-én benyújtott kereset — Biogas Nord Anlagenbau kontra Bizottság

(T-629/11. sz. ügy)

(2012/C 49/50)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Németország) (képviselő: C. Birkemeyer ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 264. cikk alapján semmisítse meg a Németország által nyújtott C 7/2010 (korábbi CP 250/2009 és NN 5/2010) állami támogatásról (KStG, szanálási rendelkezés) szóló 2011. január 26-i bizottsági határozatot (C(2011) 275. sz. dokumentum);
- az eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Bizottságot kötelezze a felperesi költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a magánhitelezői elv betartására alapított jogalap

Az első jogalap keretében a felperes előadja, hogy a társasági adóról szóló német törvény (Körperschaftsteuergesetz, KStG) 8c. §-ának (1a) bekezdése esetében nincs szó az EUMSZ 107. és azt követő cikkei szerinti támogatásról, mivel a kedvezményezett vállalkozások olyan, azonos értékű ellenszolgáltatást nyújtanak, amely a piacgazdasági magánhitelező magatartásához hasonlítható.

2. A második, a szelektivitás hiányára alapított jogalap

A felperes ezzel kapcsolatban úgy érvel, hogy a KStG 8c. §-ának (1a) bekezdése esetében nincs szó az EUMSZ 107. és azt követő cikkei szerinti támogatásról, mivel e rendelkezés nem eredményez szelektív előnyt.

3. A harmadik, a bizalomvédelemre alapított jogalap

A harmadik jogalap keretében a felperes úgy érvel, hogy azok a vállalkozások, amelyek vagyoni döntéseket hoztak

azt megelőzően, hogy tudomást szereztek volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti bizottsági eljárásról, a megtámadott határozattal szemben hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére.

A Közszolgálati Törvényszék F-56/05. sz., Strobl kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 29-én hozott ítétele ellen Peter Strobl által 2011. december 6-án benyújtott fellebbezés

(T-630/11. P. sz. ügy)

(2012/C 49/51)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Peter Strobl (Besozzo, Olaszország) (képviselő: H.-J. Rüber ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Közszolgálati Törvényszéknek a Strobl kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 29-én hozott ítéletét,
- állapítsa meg, hogy az alperes 2004. október 7-i kinevező okiratában szereplő besoroló határozat téves, és helyezze kívül ezt a határozatot,
- kötelezze az alperest a felperessel szembeni hátrányos megkülönböztetés megszüntetésére, és térítse meg az általa elszenvedett kárt,
- az alperest kötelezze a teljes eljárás költségeinek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a fellebbezésének alátámasztására a következő téves jogalkalmazásokra hivatkozik:

1. A Közszolgálati Törvényszék tévesen állapította meg a tényállást a fellebbező munkaköréhez szükséges szakmai tapasztalat vonatkozásában.
2. A Közszolgálati Törvényszék tévesen állapította meg a tényállást, és ellentmondóan értelmezte a bizonyítékokat a fellebbező besorolása tekintetében, és ezáltal megsértette az indokolási kötelezettséget.
3. A Közszolgálati Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget a fellebbező bizonyos jogalapjainak elutasítása során.